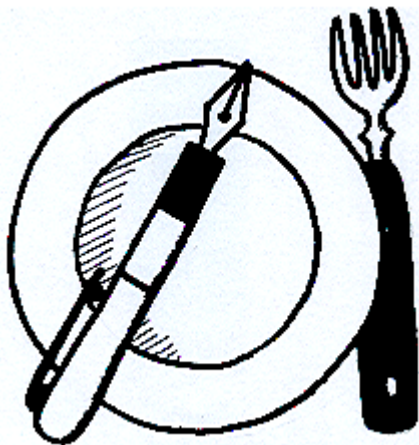
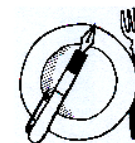

PROSTŘENO

Václav Franc

SÓLO PRO DVĚ ČELA
Vystoupila
Šel jí vstříc

Dřív než padl na perón
první lístek hlásky
Nádražní rozhlas vytroubil
Sólo pro dvě čela
... z lásky

CESTOU DO PRÁCE
Autobus má sto srdcí
A na tisíce osudů
Nechci tu ale
Zastupovat Nerudu

A tak se vezu
Jenom tak
Když už mně ujel

Další vlak

Václav Franc

KUKS

Před pár týdnů
jsi neexistovala
Teď sedíme vedle sebe
Srostlice ctnosti a neřesti
Od nepaměti

NEOBLOMNÁ

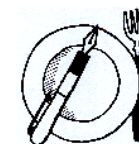
Podzim už hraje
na fujaru barev
A ty si
vedeš stále svou

Až listí smočí
šosy do vodovek
a zima
dostane zelenou
Shoříš

s prvním mrazíkem

nebo snad
přijdeš s prosíkem?

Svatava Přívětivá

V PROUDU ŽIVOTA

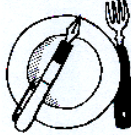
Co poutníků už přešlo
po lávce bolesti
a každý z nich měl strach,
že spadne dolů
a že ho strhne dravý proud
řeky života,
srdce svírala temnota
a taky beznaděj,
slzy kanuly stezkou poznání,
ze stromu spadla šiška,
v křoví zahvízdal pták.
Kdo se touze ubrání
než slunce zakryje mrak?

Za lávkou už nic nebolí,
suché listí šustí pod nohama,
narodilo se dítě pokory
a křičí do mlhavého rána,
žlutým listím teče pramínek slz,
aby naplnil vyschlou studánku.

Kůra smrků zlátne ve slunci,
na konci tmavého lesa světlo -
září tu tráva, listí i mech
jako by žádná lávka ani tma
nikdy nebyly,
a tak si říkám, proč vlastně

veslujeme proti proudu

Eva Labudková

hai-ku

1.

Mlsáš- li plástev
kde jiný leží mrtev
nepochutnáš si

2.

Ikdyž se ve tmě
začnou rožínat lampy
stíny mohutní

3.

Na vodě mělké
sladká slova mění směr
a jizví duši

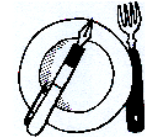
4.

Až ti ze srdce
spadne kámen pod nohy
zase zakopneš

5.

Vítr utichne
když spočineš v polštáři
luna zazáří

Vaneta Voženílková

Snažím se ...

snažím se
najít
ve tmě v lese
veverka

snažím se
najít
zbytky mého já
mého ty

snažím se
usnout
a pláchnout
z reality

snažím se
usnout
ukrýt se
do ulity

snažím se
vymazat z paměti formáty tvých dlaní ...

Evžen Gabriel

Co bylo, je a může být

Co smutných očí pluje s podzimním větrem
a vílám vlasy nikdo neučeše,
když vánky se schovali do houští.

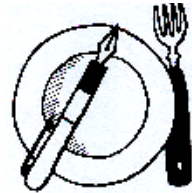
Občas se smutek vypláče pro radost krajiny
tak vyprahlé, že nikdo nečeká
na převozníka u řeky Léthé.

Ne, všichni nezapomněli,
několik srdcí se zachvívá bolestí i touhou,
však rozum může vzít cit něžně za ruku
a schůdek po schůdku s ním vystoupit
na minaret, který se oblak dotýká.

U nohou dvou poutníků teď leží krajina
a vše je maličké, jako domečky pro panenky,
jen tu a tam gejzír rozbouřených citů
vynese do výše perlu poznání,
jadérko touhy či kámen pochybností.

A tam někde v hloubi a dálce jsou vzdáleny
i ocelové pásy buldozerů,
které hrnou bez rozmyslu krásu, něhu i lítost,
ale nezoufejme,
i křehký kvítek jej může zastavit
dosáhne-li jeho železem pobitého srdce.

A cítíme-li naději, která neumírá,
uvidíme bránu, která se otevírá
do kouzelné země pohádek a snů,
kde žít je stejné jako snít.

Michaela Petřková

Salátovou okurku jím raději vcelku.

Dříve po škole
prodírala jsem se
mezi košilemi.

Zavěsili mi tam
houpačku ze dřeva.

Postupně jsem se rozhoupala
až k sevření útrob
s pohledem do nebe.

Ta houpačka mě už dnes neunese
a závrat' z houpání vyvolává jinou představu.

I pro ni chutná okurkový salát tak hořce...

Po poli
překračovat brázdy
bosýma nohama

Protnutí drah
Rozkoš z rozdíráání

Oddálit okamžik překlenu.

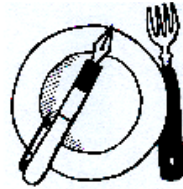
Znovu jí před spaním
předčítal pohádku

A ona?

Do polštáře
umírala touhou.

Tomáš Podešva

Možná Tě jednou vysvobodím z pohádky,
zatím nevím jak,
nevím v které jsi.

Možná toho nebude třeba však,
ty vysvobodíš mě - možná,
jsem drak.

Co hlava, to nálada,
vím, zaleknul jsem se.
Tak to chodí.
Tak to chodí zamlada.

Však, co to plácám.
HUŠ!! Bud' odkletá,
která?
Přec Ty.
Právě Ta,
jenž tolik řečí má.

Vnímej tu jednotu
a řekni,
jsme jeden?
nebo
dva?

Petr Bukovjan

skleněné
barvy duše

když o hranu
zlomí se světlo
prasklina vyjeví
s p e k t r u m

* * *

prý že pořezal ses
o papír
o vylisované zrcadlo
plné dřevěných žilek

ale já věděl
ve skutečnosti že
vznikla báseň
a krev se překlopila
do spár
mezi střepey

Petr Bukovjan

už námořníci
vyplouvají
v korábech
z půlek ořechů

vítr se opřel
do dechu

a zahořely
stěžně

Slípka noci

Ticho zraje

Zevnitř vpouštíš
hranostaje
aby zadával

Petr Bukojan

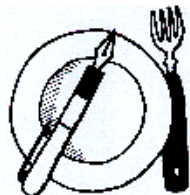

dveřmi
do kovářské dílny
vidět
umouněnou dívku

jak pokradmo žhaví
vychladlé železo

a zaobluje
hroty

Zuzana Fromlová

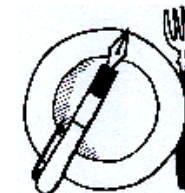

Kdo brečí dovnitř
plní se slzami
až přemokván
pukne

Kdo brečí ven
vždycky a všude
a pořád -
vyschne
a z důlků po očích
posype se mu
jen samá sůl

Kdo tvrdí
že nikdy nebrečí
ten kecá
až k pláči.

Zdeňka Líbalová

xxxx

Stává se
že někdy zrána
na svítidle
černá vrána
vyučuje počty
aniž by znala
jedinou číslici.
To potom
má den ruce od oleje
a večer páchne
steskem

xxx

Přivřenými dveřmi
odnikud nikam
vítr vane
v polévkové míse
se usazuje prach
a housle
pláčí štěstím.
Rozvrzaná židle
se přikrčila ke skoku
a čeká.

Katka Ludvíková

Básnička o stromečku

V korunách stromu je světlo
ptáš se proč můj člověku?
v korunách stromu je pravda
jen zkus můj člověku
otevřít oči dokořán a uvidíš jen tmu
proto my nelétáme jako ptáci
to jen ta malá zvířátka jsou čistá

Helena Včelařová

Vyznání

Lámo můj milovaný
Všemi Buddha požehnaný
Bud' vždy mezi námi,
Ať jsme všichni lámy!

Krásy

Smích v měsíčním světle
Kapka rosy
Horský potůček
Průhledný kamínek

Jarmila Křenková

Váza s květinami
jedním tahem smetená
Do chvění nad řekou
dýchla mu na víčka
skleněnou tříští valí se stesk

V průčelí rozlehlé budovy
ted' hladí černé vlasy ještě

Když pohřbívali papeže

Chtělo se spát

v podzemce kapky deště.

**

Nad vrchovinou temnou
do vůně hořkých mandlí
padá tíha dnů
město papírová vlašťovka
hltá tlukot srdcí
vynucený polibek v Pařížské
a smrt se shovívavým úsměvem
chňapla koktejlky od Diora
- tančí v oblacích

K menu přispěli:

Václav Franc (1961), Nová Paka
Svatava Přívětivá (1964), Branky
Eva Labudková (1984), Rožnov pod Radhoštěm
Vaneta Voženílková (1981), Valašské meziříčí
Evžen Gabriel (1965), Koryčany
Michaela Petřkovská (1982), Vsetín
Zuzana Fromlová (1970), Vsetín
Zdenka Líbalová (1966), Mělník
Tomáš Podešva (1979), Valašské Meziříčí
Petr Bukovjan (1975), Rožnov pod Radhoštěm
Katka Ludvíková (1994), Rožnov pod Radhoštěm
Helena Včelařová (), Rožnov pod Radhoštěm
Jarmila Křenková (1983), Bystřička

PROSTŘENO

Almanach poezie 2005

Servírováno k XX. ročníku výstavy poezie, 18 chodů

Menu vybrali Jarmila Mikulášková a David Jaroň

Ilustroval David Jaroň

Upekla Městská knihovna Rožnov pod Radhoštěm

Bezručova 519, 756 61 Rožnov pod Radhoštěm

<http://www.knir.cz/almanach>

Náklad 70 výtisků

Z grantu Zlínského kraje

